

Vareggs Vel

DET BEGYNTE SOM EN SYKLUBB. Det var i alle fall syklubb de kalte seg, jentene som gikk sammen og laget sin egen støtteforening for Varegg. Dels hadde de vært aktive selv, vesentlig i håndballgruppen, dels var de gift med aktive Vareggutter. De ville være med der det måtte være bruk for dem og ha et forum som også kunne holde dem sammen selv om de ikke nødvendigvis drev idrett lenger. Så altså syklubb. Hver første mandag i hver måned møtes en stor gruppe jenter i alle aldre i Badstuen. På programmet står alt fra tradisjonelle møter til parties med demonstrasjoner og kurs. Før jul er det julemøte med mat og underholdning og sang. For sin egen glede har de startet et minikor. Men de er også på bedriftsbesøk, har teateraftener, og drar på blåtur.

PENGESKAFFERE

I DEEN TIL FORENINGEN ble unnfanget i Badstuen i de dager da badstubad var et høydepunkt i tilværelsen. Vareggs daværende formann, REIDAR NILSEN, var en av pådriverne. 22. mars 1952 var foreningen et faktum. Til å begynne med besto den av en tett liten gruppe tidligere håndballspillere og koner og forloveder til aktive karer i laget. Etter hvert kom flere til, og i dag er Vareggs Vel en stor og aktiv gruppe i laget.

I det første styret var EDITH HELGESEN formann, MAGDA TRONES nestformann, VALBORG HAMMERSLAND kasserer og ELSA LARSEN styremedlem. Oppgaven var å skaffe penger til idrettslaget, først og fremst til Badstuen og hytten på Kvamskogen. Men de måtte jo begynne et sted. Startkapitalen deres ble en dukke som kunne gå. De fikk den i gave. Da loddbøkene på dukken ble skrevet ut sto det Varegg syforening på bøkene. Ikke noe feil i det, de kunne jo både sy og strikke alle sammen. Men lagsformannen ba tynt om et annet navn. Syklubb i et idrettslag! Han kunne jo ikke risikere at fotballguttene, hvis de tapte en kamp, skulle få beskjed om å «gå hem og sy, fotball kan dokker jo *ikke* spille!» Slik ble syforeningen til et Vel.

*Varegg Vel's første tur på Varegg-
hytten Kvamskogen 1953.*
Idrettslaget Vareggs arkiv

Oppgavene sto i kø. De fikk i stand sosialt samvær for lagets medlemmer med ektefeller eller forloveder. Når? Søndag kveld på Stjernesalen, der Det akademiske kvarter holder til i dag. På programmet sto dans og utlodninger. Senere arrangementer hadde de i Ingeniørforeningen i Kalfarbakken, og julemøtene ble holdt i Arbeidslederforeningen, som den gang holdt til i Øvregaten. Menyen var som oftest pølser og potetstappe.

Ved femårsjubileet ble det satt opp pokaler til håndballgruppen, som var meget aktiv på denne tiden, og til skigruppen og fotballgruppen. De arrangerte også juletreffester for barn. Alt de gjorde ble godt mottatt. Laget trengte all hjelp de glade damene kunne gi.

Vellets egne møter var og er populære. Gjennomsnittlig møtte tretti medlemmer de første årene. Man fulgte med i tiden. Det ble arrangert demonstrasjoner for Ergo Strømper og Prelle impregnering, Flexi tapetlakk fra Fleischer og Jordans børster, for å nevne noen. I blant var det bedriftsbesøk, det var turer og det var trivelig å komme sammen. Vareggs Vel lever i aller beste velgående.

GUTTENE PÅ ULFSNESØY

DEN STØRSTE OG RIKESTE OPPGAVEN VELLET TOK FOR SEG var samarbeidet med guttene på Ulfnesøyen. Det startet i femtiårene, da karer fra Varegg begynte å trene guttene i fotball, og varte til Varegg ble tvunget til å bryte kontakten i siste halvdel av sekstiårene. Damene ble ofte invitert på besøk og guttene dro på gjensitter til Bergen. Etter hvert ble guttene og velmed-

lemmene så godt kjent med hverandre at det kom invitasjon når guttene skulle konfirmeres. Overskuddet av mang en utlodning er gått til konfirmasjonsgaver til guttene på Garnes. Turen fra Bergen gikk med tog og båt. Guttene ønsket velkommen på kaien. Selve konfirmasjonshøytiden foregikk i Bruvik kirke. Etterpå var det middag på øyen. Velformannen holdt tale, og i gave til konfirmanten hadde hun med sølvskje med inskripsjon.

De flittige damene kom også på julebesøk til guttene sine. En tidligere Ulfnesøygutt ba mange år senere om få komme på besøk en jul samtidig med medlemmer fra Vellet, og han ba om å få sitte ved siden av «sin» formann. Etter en stund dro han opp fra innerlommen en sølvskje med inskripsjon. Den gaven var den dyrebareste han noensinne hadde fått.

Hva kvinnene i Vellet hadde å gi guttene? Omtanke, varme, oppmuntring. De sydde og strikket julegaver til dem. De satte opp pokaler som skulle være til oppmuntring. På mange vis var de vel en trygg familie for guttene i vanskelige år. For mange av damene i Vareggs Vel ble det et tomrom da arbeidet for Ulfnesøyguttene ble borte. Om det var grunnen til at Vellet fikk problemer med medlemstallet i slutten av sekstiårene skal være usagt. Men til tross for iherdige forsøk på å appellere til de yngre blant damene, gikk aktiviteten inn i noen år. I gamle medlemsblad kan en lese at det gikk ut oppfordring til både mødre av yngre Vareggmedlemmer og kjærester og koner om å melde seg inn. Ved valget i 1972 skjedde et generasjonsskifte, og medlemstallet økte igjen.

DAGRUN IDEN var formann i denne perioden. Det var fart og humør over gruppen. På 17. mai stilte troppene hennes muntert opp i prosesjonen med slagord og sang. Og etter prosesjonen møttes de til en prat over kaffe og kaker i Badstuen.

GROTID

MEDLEMSTALLET ØKTE på og jentene vokste ut av Badstuen. Det var stor oppslutning om medlemsmøtet, som holdes en gang i måneden, og sy- og strikketøyene måtte flytte til et annet lokale. Ja, for visst strikket og sydde de. Hovedoppgaven har jo hele tiden vært å støtte de forskjellige gruppene innen laget, og inntektene har hovedsakelig kommet fra den nå årlige utlodningen, som ble arrangert som en klubbkveld med servering og dans. De første årene var gevinstene selvlaget. Senere

kom det flere og flere «kjøpegevinster» i bildet, i form av milde gaver fra bedrifter.

Det gjelder å feire seg selv, og Vareggs Vel har vært flink til det. Stort sett hvert femte år lages det litt ekstra festivitas. Ved 25-årsjubileet, som ble markert 26. mars 1977 i Chianti selskapslokaler, overrakte formannen INGER HOVLAND en nydelig fane i gult og blått til hovedlaget. Den var tegnet av skigruppens TORE NEUBERT og brodert av Velmedlem GERD ØVRETVEIT. Motivet er en skiløper og en fotballspiller med en varde med Vareggs merke mellom seg. Vareggs Vel på sin side mottok et lykkehjul, konstruert og laget av JAN GRØNHAUG og overrakt av formannen PER STEINSVIK. En kjærkommen gave for en gruppe som så å si levde av utlodninger. I åttiårene var det populært og innbringende å drive med bingo. I tillegg var det utlodning på Velmøtene, hvilket ga penger i kassen i tillegg til det som kom inn på de faste utlodningene på medlemsmøtene.

I 1978 var Badstuen bygget om og utvidet og dermed flyttet Vareggs Vel «hjem» igjen. Jentene hadde selvfølgelig hjulpet til med økonomien. Vareggs Vel hadde lenge en noe snodig tilhør-

Vareggs første forkvinne ELNA KARIN MIKKELSEN flankert av gullmerkeguttene JAN NØREVIK til venstre og PER EGIL ELIASSEN til høyre. Vareggs Vel hadde serveringsansvar ved Ladegården sykehjems 10-års jubileum.

Idrettslaget Vareggs arkiv

righet til hovedlaget. De første årene behøvde nemlig ikke jentene å være medlem der. Men fra 1978 ble det innført en årlig kontingent for dem. De hadde for øvrig da allerede i noen år hatt anledning til å møte i hovedstyret med talerett men ikke stemmerett, noe som ga dem et verdifullt innblikk i alt som rørte seg i de forskjellige gruppene.

I dag teller Vareggs Vel nærmere seksti medlemmer i alderen tjuvfem til åtti år, en aktiv flokk som følger opp stifternes intensjoner, ledet – ikke av en *formann*, men av en *leder* og en nestleder! I følge lederen i jubileumsåret, INGER HOVLAND, blir den årlige utlodningen stadig bedre og inntektene øker. I årenes løp er det ikke få kroner som er gått både til hyttene og til Badstuen. For ikke å snakke om alle pokaler som er satt opp og alt utstyr som er skaffet. Hvert år deles det ut pokaler til tolv jenter og gutter som har utmerket seg gjennom året.

Om høsten drar Velforeningen på hyttetur til Kvamskogen. Som gjester. Hyttestyret er vertskap, varter opp og serverer de lekreste måltider. Damene sørger for kreativ underholdning. Andre ganger drar de på dugnadstur og svinger opp med skikkelig rengjøring. Når idrettslaget har store arrangementer som Varegg Cup og Stoltzekleiven Opp, St Hans-aftensfest osv svinger damene i Vellet opp med kaffe og kaker og pølser og is. Inntektene fra salgsbodene på Varegg Cup utgjør en vesentlig del av det økonomiske overskuddet fra Cupen.

Gubbelaget og Vellet samarbeider ofte, både praktisk om arrangementer, og også i mer festlige sammenhenger. De senere

Glade gutter med Vellets pokal.
Idrettslaget Vareggs arkiv

årene er det innledet et samarbeid med Ladegården sykehjem som Vel-jentene håper kan utvikles videre. Da sykehjemmet feiret sitt tiårsjubileum med fest for beboerne, hjalp både gubber og damer til med servering og avvikling for øvrig. Og det hender at gubbene får lov til å være med på den årlige blåturen.

Om noen skulle ha tvilt på berettigelsen av en velforening har Vareggs Vel gjennom årene gjort all tvil til skamme. Varegg hadde vært fattig, bokstavelig talt, uten «syforeningen» sin.

Glade premievinnere.

Idrettslaget Vareggs arkiv

